

[Wilhelm.]

we hver for sig. Anser man kvalitetskravene — i gåseøjne — for opfyldt, selv om we'et er et af dem på under $\frac{1}{2}$ m², således at den obligatoriske håndvask, man så smukt har fået indbygget i kravene, må anbringes så at sige på skødet af kummen for overhovedet at være der.

Dette her er selvfølgelig detaljer i forhold til lovens asociale virkning i det hele taget, men alligevel. Med disse ændringer bliver snakken om kvalitetskrav jo fuldstændig absurd. I VS har vi overvejet at stille et sagligt ændringsforslag, som skulle gå ud på, at disse lejligheder kun må sælges til mennesker, der højst måler 150 cm. Den saglige begrundelse er jo ganske enkelt, at ellers er der ikke plads til knæene i de dér we'er. Eller køkkenerne på 4 m²; der er udtrykkelig gjort rede for, at der indregnes de faste indbyggede skabe, og skabene rundt langs væggen i køkkener har en standarddybde på 62 cm; der bliver ikke noget gulvplads tilbage, og når man er henvist til at skulle gå på sine køkkenborde, er det altså ikke praktisk, man er over 150 cm høj. Men vi stiller det ikke, for vi har erfaring for, at forligspartierne stemmer det ned uden saglige hensyn, hvis vi kommer med forslag.

Da udvalget har været samlet så lidt, og da vi først fik flertallets tillægsbetænkning og ændringsforslag i hånden ved døren, bliver vi altså nødt til at opklare nogle af tingene her.

Jeg vil spørge ministeren, om han vil sørge for, at hver stump af det materiale, som undervejs har været anvendt, herunder spørgsmål fra forhandlerne og svar fra ministeriet, vil blive tilstillet hele udvalget. Jeg ved ikke, om der findes noget sådant materiale, men så må vi vide det. Altså hvad er egentlig forligspartiernes saglige grundlag for de ting, de nu er blevet enige om? Er der stillet spørgsmål, er der givet svar om omfanget, hvor mange boliger, hvilke kategorier osv.? Vil ministeren give løfte om her, at alt, hvad der er tilgået de forhandlende forligspartier uden for udvalget af materiale i disse sager, kommer til at tilgå også de partier, der nok sidder i boligudvalget, men ikke har deltaget i disse korridorforhandlinger?

Lad mig så til sidst opsummere mit indtryk af flertallets nye ændringsforslag og

vejen, der har ført frem til dem. Der blev ved anden behandling talt om de dygtige og smarte socialdemokratiske forhandlere. Det er i overensstemmelse med de bedste danske traditioner, ganske vist udi satiren; man kan erindre sig sådan noget som den om fatter, der begyndte med en sund og stærk hest og dygtigt og smart forhandlede sig frem til en sæk rådne æbler. Eller den om storken, der trampede kornet ned og derefter måtte jages væk af fogden, som skulle bæres frem af 8 brave molboer. Men hvis vi tænker tilbage, hvad var så udgangspunktet for de socialdemokratiske molboer, da vi startede på denne sag? Det var det forholdsvis lille hus i boliglovgivningen med anpartslejlighederne, og det skulle naturligvis tætnes. Man skulle egentlig tro, at det var en smal sag for de socialdemokratiske blikkenslagervenner at tætnes en sådan lille utæthed. Men nej, disse gode og smarte forhandlere lod sig besnække til at bygge hele huset om, og prisen var fantastisk for så lille et hus, som det i realiteten var. Det meste af den ældre boligmasse har man betalt med. Da man så endelig havde gjort det, opdagede man, at hullet alligevel ikke var tæt, og så måtte man tætnes en gang til, og så har de dygtige og smarte forhandlere ført det igennem på den måde, at de kun blev nødt til at betale én gang til, og prisen denne gang hed nedsættelse af de såkaldte kvalitetskrav fra 5 m² til 4 m². Det er, hvad der har ligget i forhandlingerne for de dygtige og smarte socialdemokratiske forhandlere.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Brixtofte bad mig jo gå op og bevise, hvordan venstre snyder deres vælgere; det er noget, som er meget, meget nemt. Jeg kunne gøre det på mange eksempler, men jeg skal nøjes med at gøre det i relation til netop dette lovforslag.

Ved lovforslagets første behandling udtalte hr. Brixtofte på venstres vegne, og jeg citerer fra Folketingstidende 1975-76 sp. 1109-10:

„Derfor vil jeg på venstres vegne opfordre til, at man hurtigst får vedtaget det radikale forslag, og så kan vi samtidig få tid til at drøfte det andet forslag igennem og vurdere, om det overhovedet er nødvendigt at gennemføre det.“